Nr. 12 Poznań, dnia 21 marca 1925 r. 1925

Dziennik Urzędowy

Województwa Poznańskiego

Wiersz dwułamowy kosztuje 50 groszy Cene poszczególnych numerów oblicza się według arkuszy. Arkusz kosztuje 25 groszy.

Dział urzędowy.

163. Rozporządzenie o przewozach publicznych na Warcie w Województwie Poznańskiem.

Na podstawie art. 186 (1) a ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 102. poz. 936) zarządzam, co następuje:

I. Przepisy ogólne.

§ 1.

Urządzenie stałego przewozu na Warcie jest dopuszczalne jedynie za pozwoleniem władzy wodnej w myśl art. 45 — (1) — (8) ustawy wodnej z 19 września 1922 r.

§ 2.

Przewoźnik winien utrzymywać ruch przewozowy stale, tj. bez żadnych przerw i w każdej porze roku w miejscu wyznaczonem przez władzę i w sposób ustalony przez władzę w pozwoleniu wodno-prawnem, a uznany policyjnie jako bezpieczny. Przewoźnik winien dbać zawsze o bezpieczeństwo publiczności, korzystającej z przewozu. Opłaty za przewożenie ustalone są taryfą, wydaną przez Województwo.

§ 3.

Przewóz mogą obsługiwać jedynie osoby, które na podstawie złożonego egzaminu uznane zostały przez kierownika Inspekcji Dróg Wodnych, jako odpowiednio uzdolnione i które mogą wykazać się odnośnem świadectwem.

Jeśli właściciel lub dzierżawca przewozu nie jest uprawniony do obsługiwania przewozu, winien on dostarczyć przewoźnika odpowiadającego wymaganiom.

Służbę przewoźnika mogą pełnić tylko osoby silne, zdrowe, trzeźwe i zaufania godne, które posiadają w zupełności znajomość obsługi przewozu. Za wszelkie czynności swych pomocników wyłącznie przewoźnik jest odpowiedzialny; w razie uzasadnionych zażaleń, przewoźnik zobowiązany jest na żądanie policji rzecznej wydalić winnego pomocnika i przyjąć na jego miejsce innego, odpowiadającego wymaganiom władzy.

§ 4.

Właściciel przewozu winien w należytym stanie utrzymywać wszelkie statki dopuszczone do ruchu przewozowego, wszelkie narzędzia i przyrządy potrzebne w ruchu przewozowym, pomosty jak i ustalony przez policję rzeczną znak wysokiej wody.

§ 5.

Przewoźnik w czasie pełnienia służby na przewozie winien mieć zawsze przy sobie odpis niniejszego rozporządzenia i okazywać go do wglądnięcia organom policji rzecznej jak i miejscowej, a również pasażerom na ich żądanie.

II. O statkach przewozowych.

§ 6.

W ruchu przewozowym używane być mogą jedynie statki, zaopatrzone w potrzebny osprzęt i uznane przez kierownika Inspekcji Dróg Wodnych jako zdatne. W łodziach przewozowych ma być umieszczona taka ilość poprzecznych ławek, żeby największa dopuszczalna ilość pasażerów mogła wygodnie siedzieć. Pasażerom nie wolno stać w łodzi podczas przejazdu.

Ławki muszą być należycie przymocowane, czyste i suche. W każdej łodzi musi być podłoga z desek.

Łodzie przewozowe powinny mieć conajmniej następujące wymiary: dłuż całkowita 7.50 m., dłuż dna 5.50 m., środkowa górna szerokość 1.70 m., środkowa szerokość dna 1.20 m.

§ 7.

Nośność statków przewozowych ustala kierownik Inspekcji Dróg Wodnych. Każdy statek przewozowy posiadać ma widoczny zawsze znak zanurzenia, sporządzony z przyśrubowanej najmniej 2 m. długiej listwy metalowej lub drewnianej, sięgającej od przodu do tyłu po obu zewnętrznych stronach statku; listwa ta ma być zawsze należycie pomalowana białą farbą olejną.

Dolna krawędź listwy oznacza dopuszczalne zanurzenie, którego pod żadnym warunkiem przekroczyć nie wolno; (najmniejszy odstęp pomiędzy najniższą górną krawędzią burty a dolną krawędzią listwy ma wynosić conajmniej 25 cm.).

Dla dopuszczalnego zanurzenia miarodajną jest u promów przewozowych oprócz znaku zanurzenia również wielkość powierzchni dna promu, mianowicie należy liczyć jako największe dopuszczalne obciążenie 3 osoby na 2 m^2.

Wewnątrz każdego statku przewozowego na widocznem miejscu ma być umieszczona tablica, na której czerwono na białem tle wyraźnie ma być uwidoczniona najwyższa dopuszczalna ilość osób, które za jednym przejazdem mogą być przewiezione; ilość tę ustala Inspekcja Dróg Wodnych na miejscu próbnem obciążeniem ludźmi lub materjałem wypełniającym.

§ 8.

Do każdego promu przewozowego należy łódź rezerwowa, zaopatrzona potrzebnym osprzętem, która przy każdej jeździe promu ma być do niego przyczepiona.

§ 9.

W godzinach nocnych, które rozpoczynają się na pół godziny po zachodzie słońca, a kończą się na pół godziny przed wschodem słońca, prom będący w ruchu powinien mieć jako sygnał świetlny dobrze widoczną w dół i w górę rzeki czerwoną latarnię, zawieszoną na maszcie conajmniej 4 m. wysokim.

W nocach ciemnych przewoźnik winien oświetlić jasno świecącą się latarnią wjazd i wyjazd z promu, łodzie przewozowe również powinny być zaopatrzone w takąż latarnię.

§ 10.

Pomosty przy brzegach jak i rampy wjazdowe i wyjazdowe powinny być utrzymywane w należytym stanie, aby wygodny dostęp do przewozu we wszystkich porach roku był zapewniony, oczywiście o ile wybrzeże nie jest tak zalane przz wysoką wodę, że ruch przewozowy zupełnie musi być wstrzymany.

§ 11.

Przewożenie musi być uskuteczniane na każde wezwanie bez straty czasu, we dnie jak w nocy, bez względu na pogodę; wyjątek stanowią wypadki, w których ze względu na jawne niebezpieczeństwo życia ruch przewozowy musi być zupełnie wstrzymany.

§ 12.

Przewoźnikowi nie wolno uzależniać jazdy od ilości osób żądających przeprawy. Nie wolno mu też po przewiezieniu czekać na ładugę powrotną, jeśli na przeciwległym brzegu ktoś oczekuje przeprawy.

§ 13.

W nocy, w czasie burzy, przy pochodzie lodów i przy wysokiej wodzie przewoźnik zobowiązany jest do przestrzegania szczególnej ostrożności, aby uniknąć nieszczęśliwych wypadków.

Używanie żagla w łodziach przewozowych jest wzbronione.

§ 14.

Przy zbliżaniu się i przejeździe innych statków lub tratew przewoźnikowi nie wolno odbijać od brzegu.

W nocy statki przewozowe mają być tak przymocowane do brzegu, aby nie wystawały żadnemi częściami na drodze żeglownej.

III. O ruchu przewozowym w zimie.

§ 15.

W czasie zupełnego zamrozu rzeki, gdy lód osięgnie taką grubość, że według uznania właściwej miejscowej władzy policyjnej przechodzenie lub przejazd wozami jest możliwy bez żadnego niebezpieczeństwa, należy dbać o wygodny i bezpieczny dostęp, wjazd i wyjazd według wskazówek właściwej miejscowej władzy policyjnej. Drogę należy wyraźnie wytyczyć, tak, aby mimowolne zboczenie z niej było wykluczone.

Używanie słomy, mierzwy itp. dla wzmocnienia pokrywy lodowej jest wzbronione. Również wzbronione jest nagromadzenie odrąbanej z brzegów kry celem utworzenia drogi lodowej na rzece.

§ 16.

Gdy przejście po pokrywie lodowej staje się niepewnem, przewoźnik zobowiązany jest oznaczyć miejsca niepewne znakami ostrzegawczemi, a gdy przechodzenie wzgl. przejazd grozi niebezpieczeństwem, przewoźnik winien zamknąć barjerami dostęp do drogi lodowej.

IV. Dozór nad ruchem przewozowym.

§ 17.

Zarządzenia władz policyjnych, właściwych według niniejszego rozporządzenia, przewoźnik winien wykonywać bezzwłocznie i bezwarunkowo.

§ 18.

Zwyczajne rewizje przewozu odbywa przy sposobności objazdu drogi wodnej kierownik Inspekcji Dróg Wodnych z urzędu dwa razy do roku, na wiosnę i w jesieni. Poza temi zwyczajnemi rewizjami jest on uprawniony każdego czasu do przedsięwzięcia rewizyj nadzwyczajnych i do wydawania zarządzeń celem usunięcia niedomagań itp. — O wykonanych remontach kapitalnych, statków przewozowych przewoźnik winien donosić Inspekcji Dróg Wodnych, która zarządzi na koszt strony rewizję danego statku, ustalenie zanurzenia etc.

V. O opłatach przewozowych.

§ 19.

Wysokość opłat za przewożenie ustalone jest taryfą przewozową, zatwierdzoną przez Wojewodę i ogłoszoną w Dzienniku Urzędowym Województwa Poznańskiego.

Przewoźnikowi i jego pomocnikom nie wolno żądać żadnych dodatkowych opłat, nie przewidzianych taryfą, napiwków itp.

§ 20.

Przewoźnik zobowiązany jest ustawić na brzegu przy przewozie w widocznem i dostępnem miejscu tablicę z wypisaną na niej trwałem i wyraźnem pismem taryfę przewozową.

§ 21.

Na żądanie przewoźnika pasażer winien opłatę przewozową uiścić zgóry.

§ 22.

Dla pobierania wyższych stawek taryfowych z powodu wysokiej wody miarodajny jest znak wysokiej wody, ustalony przez Inspekcję Dróg Wodnych na koszt przewoźnika.

VI. O przewożeniu.

§ 23.

Przewoźnik i jego pomocnicy winni przestrzegać należytej uprzejmości i grzeczności względem pasażerów.

Pasażerowie winni zachowywać się spokojnie na przewozie i do zarządzeń i nakazów przewoźnika bezwzględnie i bezzwłocznie się dostosowywać.

§ 24.

Pasażerowie piesi, jeźdźcy, wozy, automobile przeprawiane być mają w tej kolejności, w jakiej przybyli do przewozu.

W razie sporu rozstrzyga przewoźnik.

Wymienione w taryfie przewozowej jako wolne od opłat wozy, zwierzęta i pasażerowie mają prawo do przeprawy przed innymi.

§ 25.

Przy wjeździe i wyjeździe wozów itp. prom musi być mocnym łańcuchem umocowany. Przewoźnik winien szczególnie baczyć, aby woźnica nie zapędzał koni, zanim bezpieczeństwo wjazdu wzgl. wyjazdu nie jest zapewnione.

§ 26.

Jeźdzcy mają zsiąść z koni i na przewozie trzymać je za uzdę. Woźnicy mają na promie stać przed zwierzętami pociągowemi. Podróżujący wozami itp. powinni, o ile fizycznie są zdolni, wysiąść z wozu.

§ 27.

Zanim wozy wjadą wzgl. zwierzęta wejdą na prom, należy go na przodzie zamknąć barjerą albo łańcuchem. Przed odbiciem od brzegu należy tak samo zamkąć prom także w tyle. Zamknięcia nie wolno usuwać przed lądowaniem.

§ 28.

Niespokojnych, niebezpiecznych lub złośliwych zwierząt nie wolno przeprawiać równocześnie z innemi zwierzętami lub z ludźmi.

§ 29.

Jeźdzcy, woźnicy, poganiacze zwierząt itp. winni ustawić zwierzęta i wozy według zarządzeń przewoźnika.

§ 30.

Pasażerowie piesi mają zająć miejsce wskazane im przez przewoźnika.

Osoby pijane przewoźnik może wykluczyć od przeprawy, a zobowiązany jest do wykluczenia takich osób na żądanie pasażerów, mających równocześnie przejeżdżać.

§ 31.

Nie wolno wysiadać wzgl. wyjeżdżać ze statku przewozowego, zanim nie został należycie przymocowany. Najpierw wysiadają pasażerowie piesi.

§ 32.

W czasie wysokich wód i wylewów, gdy wsiadanie i wysiadanie na miejscu zwyczajnie do lądowania przeznaczonem jest utrudnione lub niemożliwe, przewoźnik winien według możności dołożyć wszelkich starań, ustawić pomosty z desek itp., aby pasażerowie mogli wylądować bezpiecznie, wygodnie i suchą nogą.

VII. Przepisy, dotyczące przewozów wahadłowych.

§ 33.

Statki przewozów wahadłowych mają każdego czasu być zaopatrzone w kompletny osprzęt potrzebny dla wolnej jazdy.

§ 34.

Lina lub łańcuch wahadłowy ma być w taki sposób przymocowany do statku, aby w razie niebezpieczeństwa, spowodowanego np. przez krę, inne statki etc. móc łatwo i szybko, jeszcze przed zderzeniem statek przewozowy uwolnić od połączenia i swobodnie z nim odpłynąć.

§ 35.

Jeśli z powodu wysokiego stanu wody przejeżdżanie na linie lub łańcuchu wahadłowym jest niebezpieczne, należy przejeżdżać ostrożnie tylko wolną jazdą. Kierownik Inspekcji Dróg Wodnych może oznaczyć stan wody, do którego dopuszczalna jest jazda wahadłowa.

VIII. Postanowienia karne i końcowe.

§ 36.

Przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia karane będą grzywnami w myśl art. 247 (2) ustawy wodnej z dnia 19-go września 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 936), o ile obowiązujące ustawy karne nie przewidują wyższych kar.

§ 37.

Niniejsze rozporządzenie policyjne wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie policyjne pruskie w tym przedmiocie z dnia 14-go października 1906 r. Nr. 4268/06. I. E b.

Poznań, dnia 4 marca 1925 r.

L. dz. 559/25. VIII. B. Wojewoda: *Bniński.*

164. P. Kazimierza Fitzermanna w Trzcielu zamianowałem II zastępcą urzędnika Stanu Cywilnego na obwód Miedzichowa w powiecie nowotomyskim.

Poznań, dnia 12 marca 1925 r.

L. dz. 9614/25. I. Wojewoda: *Bniński.*

165. W miejsce p. Stróżewskiego w Krotoszynie zamianowałem p. Filipczaka w Krotoszynie urzędnikiem Stanu Cywilnego, a w miejsce p. Napierały w Krotoszynie p. Kaczyńskiego w Krotoszynie I zastępcą urzędnika Stanu Cywilnego na obwód Krotoszyn wieś.

Poznań, dnia 12 marca 1925 r.

L. dz. 9635/25. I. Wojewoda: *Bniński.*

166. W miejsce p. Chudzińskiego w Cieńcisku zamianowałem p. Alfonsa Lubika w Ostrowie pod Gębicami urzędnikiem Stanu Cywilnego, a w miejsce p Borowskiego w Cieńcisku p. Felicjana Gawalskiego w Ostrowie pod Gębicami I zastępcą urzędnika Stanu Cywilnego na obwód Miradz w powiecie strzelińskim.

Poznań, dnia 14 marca 1925 r.

L. dz. 10100/25. I. C. Wojewoda Poznański.

167. Pozwolenie Nr. 1343, wydane dnia 11 grudnia 1924 r. Aleksandrowi Pahlowi, zamieszkałemu w Poznaniu, ul. Gąsiorowskich Nr. 1 i dotyczące prowadzenia na drogach publicznych samochodu osobowego Grupy 1, kategorji 2 a, unieważniam.

Unieważnienie nastąpiło z powodu zagubienia przez Aleksandra Pahla powyższego pozwolenia.

Poznań, dnia 9 marca 1925 r.

L. dz. 850/25. VIII. B. D.

Wojewoda Poznański.

168. Pozwolenie Nr. 224 wydane dnia 3 lipca 1923 r. Franciszkowi Zanderowi, zamieszka-

łemu w Kruszwicy, powiat Strzelno i dotyczące prowadzenia na drogach publicznych samochodu osobowego Grupy I, kategorji 2 a, unieważniam.

Unieważnienie nastąpiło z powodu skradzenia p. Zanderowi powyższego zezwolenia .

Poznań, dnia 10 marca 1925 r.

L. dz. 1291/25. — VIII. B. D.

Wojewoda Poznański.

169. Pozwolenie Nr. rejestru PZ. 10246, wydane dnia 10 września 1924 roku p. Maksymiljanowi Thiemowi, zamieszkałemu w Poznaniu, ul. Piotra Wawrzyniaka 27 i dotyczące kursowania na drogach publicznych samochodu 4-osobowego, siła koni mechanicznych 8/22, marki „Adler", numer silnika 7435, unieważniam.

Unieważnienie nastąpiło z powodu zagubienia przez p. Thiema powyższego pozwolenia.

Poznań, dnia 10 marca 1925 r.

L. dz. 1371/25. VIII. B. D.

Wojewoda Poznański.

170. Zmiana statutu Spółki Meljoracyjnej Bachorza - Gopło z dnia 1 lipca 1924 r.

§ 5.

W rzędzie 2 i 3 zamiast słowa „zarząd" wzgl. „zarządu", stawia się słowa „wydział" wzgl. „wydziału".

§ 10.

Zmienia się następująco:

Organami Spółki są:

1. Zarząd, składający się z dyrektora i jego zastępcy.
2. Wydział, zastępujący walne zgromadzenie członków i składający się z 5 członków i tylu zastępczych członków, obranych na walnem zebraniu na przeciąg lat 6. Bierne prawo, postępowanie wyborcze, stosunek głosów oraz ilość potrzebnych głosów do wydania uchwały ustanawia § 13.
3. Walne zgromadzenie członków płacących.

Członkowie zarządu i wydziału sprawują urząd honorowo. Tytułem odszkodowania za wydatki i zmudę czasu pobiera dyrektor roczne odszkodowanie, którego wysokość ustanawia wydział.

§ 12.

Dodatkowo w końcu wstawia się:

W razie potrzeby uznanej przez wydział lub na wniosek $^{1}/_{3}$ gmin i obszarów dworskich, wymienionych w § 11 statutu z dnia 24 października 1856 r., zwołuje zarząd walne zgromadzenie wszystkich członków (płacących i niepłacących), należących do tych gmin i obszarów dworskich, głosujących w sposób wymieniony w ustępie 1.

§ 13.

Skreśla się w rzędzie pierwszym słowa „resztę członków zarządu oraz zastępczych ławników" i wstawia się w to miejsce „członków wydziału oraz zastępczych członków wydziału".

W ustępie drugim rzędzie 3 skreśla się słowa „zastępczych ławników", a wstawia się w to miejsce „członków wydziału i ich zastępców".

W ustępie ostatnim, rzędzie 2 i 4, zamiast słowo „zarządu", wstawia się „wydziału".

§ 15.

Wstawia się w rzędzie 1 zamiast słowo „zarząd" słowo „dyrektor" i skreśla się w rzędzie 2 słowo „dyrektorowi".

§ 16.

W rzędzie 2 skreśla się słowo „zarząd", a wstawia słowo „wydział".

§ 17.

W rzędzie 2 skreśla się słowo „zarząd" i wstawia słowo „wydział".

§ 24.

Zmienia się następująco:

Wydział stanowi o:

1. wyborze dyrektora i jego zastępcy,
2. ustanowieniu odszkodowania dla dyrektora,
3. wyborze sędziów rozjemczych i ich zastępców,
4. zmianie statutu w myśl art. 176 ustawy wodnej,
5. ustanowieniu budżetu oraz stwierdzeniu i przyjęciu rachunkowości.

Walne zebranie członków płacących stanowi o:

1. wyborze członków wydziału,
2. o rozwiązaniu Spółki stanowi walne zebranie wszystkich członków (płacących i niepłacących).

Inowrocław, dnia 4 marca 1925 r.

Zmianę powyższą statutu zatwierdzam w myśl art. 177 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r.

Inowrocław, dnia 13 marca 1925 r.

L. dz. 3564/25. VI. S. Starosta: *Dietl.*

171. Książkę kontrolną handlarza bydła Józefa Kapczyńskiego z Osieka, zapisaną w tut. rejestrze pod Nr. 8, unieważnia się, ponieważ została w dniu 4 marca 1925 r. zagubioną.

Jarocin, dnia 6 marca 1925 r.

L. dz. 1716/25. — 2. Starosta.

172. Restaurator Walenty Łyko z Zbąszynia zamierza na swem zabudowaniu w Zbąszyniu, ulica Marszałkowska Nr. 47, założyć rzeźnią.

Na mocy § 17 przepisów procederowych podaje się do publicznej wiadomości z nadmienieniem, iż sprzeciwy przeciw temu przedsiębiorstwu są do stawienia w przeciągu 14 dni po ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym piśmiennie lub ustnie.

Po upływie wyznaczonego terminu nie przyjmuje się dalszych sprzeciwów. Wniosek jako i rysunek położenia w tutejszym Urzędzie Policji są wyłożone i mogą być przeglądane w godzinach służbowych.

Na ustną rozprawę ewentl. nadesłanych sprzeciwów wyznaczam termin na poniedziałek, **dnia 30 marca 1925 r. o godzinie 10 przed poł.** w Urzędzie Policji w Zbąszyniu. W razie niestawienia się wnioskodawcy zostanie sprawa rozstrzygnięta podług nadesłanych dowodów.

Zbąszyń, dnia 13 marca 1925 r.

L. dz. 886/25. II. Urząd Policji.

173. Właściciel dóbr p. Kazimierz Grabowski ze Zbietki stawił wniosek o przełożenie drogi, prowadzącej od Podlesia Kościelnego przez podwórze do wsi Zbietki. Nowa droga prowadzić ma do wsi od oficyny począwszy w kierunku zachodnim przez połączenie się z drogą sarbską, a nie jak dotychczas w kierunku północnym.

Stosownie do przepisów § 57 ustawy o kompetencji z dnia 1 sierpnia 1883 r. podaję powyższe do publicznej wiadomości z nadmienieniem, że ewentualne sprzeciwy nadesłać należy w 4 tygodniach od dnia ogłoszenia do podpisanej władzy policyjno-drogowej.

O ile uzasadnione sprzeciwy nie wpłyną, nastąpi orzeczenie w myśl stawionego wniosku.

Plan sytuacyjny obejrzeć można w godzinach urzędowych w biurze Komisarjatu Obwodowego w Mieścisku.

Mieścisko, dnia 13 marca 1925 r.

L. dz. 546/25. C. Komisarz Obwodowy.

174. Zarząd majętności Zakrzewa, którego właścicielem jest Tadeusz Janta Połczyński, stawił wniosek o przełożenie odcinka drogi prowadzącej łukiem w kierunku północnym i zachodnim z Zakrzewa do Mirkwiczek, na drogę prowadzącą prosto w kierunku północno-zachodnim.

Stosownie do przepisów § 57 ustawy o kompetencji z dn. 1 sierpnia 1883 r. podaję powyższe do publicznej wiadomości z nadmienieniem, że ewentualne sprzeciwy nadesłać należy w 4 tygodniach od dnia ogłoszenia do podpisanej władzy policyjno-drogowej. O ile uzasadnione sprzeciwy nie wpłyną, nastąpi orzeczenie w myśl stawionego wniosku.

Plan sytuacyjny obejrzeć można w godzinach urzędowych w biurze Komisarjatu Obwodowego w Mieścisku.

Mieścisko, dnia 13 marca 1925 r.

L. dz. 547/25. C. Komisarz Obwodowy.

Dział nieurzędowy.

175. Ogłoszenie, umieszczone w Dzienniku Urzędowym Województwa Poznańskiego Nr. 9 z dnia 28 lutego 1925 r., pozycja 132, dotyczące kosztów utrzymania, pobieranych od osób samopłacących, umieszczonych w poznańskich krajowych zakładach psychjatrycznych, zmienia się o tyle, że dodatek przewidziany pod liczbą 3 ma wynosić nie 20% lecz 30%.

Poznań, dnia 14 marca 1925 r.

Starosta Krajowy: *Begale.*

L. dz. I. — 2086/25.

Ogłoszenia.

176. Skradziono książeczkę wojskową na nazwisko Mikołajczak Karol, wydaną przez Pow. Kom. Uzupełnień w Inowrocławiu.

Tłoczono w Drukarni Państwowej w Poznaniu, ulica Towarowa 23.